

е да спанемъ злощасни инакъ ане опъ на-ша кривда.

Това капо положихме, да дойдемъ пакъ на вышеречено-шо-начало : *време-то е многоцѣнно, зацо-то можемъ да оуцинимъ и да остьтимъ въ него.* И понеже време-шо ся раздѣлява на бесчисленны часове и часицы едни опъ други по-малки, можемъ да производимъ опъ вышеречено-шо начало шова слѣдствіе чи : *Най-благополучны-тъ животъ бы былъ оный, въ кого-то бы остьщаль нѣкой най-много пріятны чувствованія.* И опъ шамо да си думамы секога : какъ-шо ни една капка вода опъ рѣки-шѣ не шребува да ся испече въ море-шо безъ да напои и оуплодошрори нѣкоя часть опъ земля-ша, шако ни единъ часецъ опъ време-шо не шребува да ся мине, безъ да ни произведе или прегонши пріятность или благополучность. »

§ IV. *Двъ мѣры на-време-то*

Ако разумѣемъ добрѣ шья начала, ако ся оувѣримъ чи време-шо нема никоя цѣна, освень ако го оупошреблявамы, и чи ако го не оупошреблявамы, шо бы ни сущесиво-вало за насъ, ще признаемъ чи има два способа за мѣреніе-шо на-време-шо :